

Anm. til § 19 A.: Indenrigsministeriet.

underkaste sig den af Centralforeningen ledede Revision. Medens Revisionen i 1899 blev foretaget hos 19 Sparekasser, i hvilke Sparernes Tilgodehavende udgjorde tilsammen 2,171,878 Kr. 25 Ø. og den samlede Reservefond 121,347 Kr. 60 Ø., er saadan Revision i Aaret 1900 bleven foretaget for 17 andre af de fornævnte 40 Sparekasser. I disse 17 Kasser udgjorde ifølge vedlagte Revisionsberetning med tilhørende Oversigt Sparernes Tilgodehavende tilsammen et Beløb af 4,451,806 Kr. 97 Ø. — hvoraf i de paa Oversigten under Nr. 1, 8, 14 og 15 opførte Kasser henholdsvis 665,083 Kr. 61 Ø., 647,181 Kr. 35 Ø., 691,149 Kr. 70 Ø. og 669,731 Kr. 44 Ø. — og Reservefonden et samlet Beløb af 277,511 Kr. 50 Ø. Arbejdet er udført af tvende af Foreningen antagne Revisorer, der have arbejdet tilsammen i 95 Dage.

Til II. C. a. og b. Samme Beløb som i Finansaaret 1901—1902.

Til II. C. c. Udgiftposten, der fandtes optagen paa Forslag til Finanslov for 1901—1902 § 19. A. II. C. c. (Rigsdagstidenden for 1900—1901, Tillæg A., Sp. 75—76, jfr. Anmærkningerne Sp. 747—48), men som udgik under Behandlingen i Folketinget, er genoptagen, da det forløbne Aar har bekræftet Ønskeligheden af, at der haves et Beløb til Raadighed til Dækning af Udgifterne ved en sagkyndig Prøvelse af de Ordmærker, der anmeldes til Registrering. Det ligger i Sagens Natur, at der ikke ved Kontoret for Indregistrering af Varemærker kan findes en saadan Specialkundskab, som udkræves til Vurdering af, om et Ord, der anmeldes til Benyttelse som Varemærke paa et eller andet Felt indenfor Handelens eller Industriens vidtstrakte Omraader, kan anses som en særlig opfundet Benævnelse for vedkommende Vareart, ved hvilken der ikke tilsigtes at angive Varens Oprindelse, Beskaffenhed, Bestemmelse, Mængde eller Pris, jfr. Lov Nr. 170 af 19de December 1898 § 1. Det er endvidere selvfølgelig af betydelig Interesse, at Ord, som efter Loven ikke bør registreres som Varemærke, saa vidt muligt heller ikke registreres. I modsat Fald skabes der Usikkerhed i Varehandelen, og der paabyrdes de næringsdrivende Besværlighederne og Omkostningerne ved gennem Søgemaal at faa omstødt Registreringen af talrige Varemærker.

Det maa derfor formentlig erkendes for nødvendigt, at der gives Registreringsmyndigheden Adgang til sagkyndig Bistand.

I Finansaaret 1900—1901 har Registratør søgt saadan Bistand i 44 Tilfælde, og i de fleste Tilfælde faaet værdifuld Hjælp, men i nogle Tilfælde mødt Uvillie mod at paatage sig den dermed forbundne Ulejlighed uden Vederlag. For adskillige Ordmærkers Vedkommende har Registratør endog maattet opgive at søge sagkyndig Bistand, da han ikke har kunnet finde sagkyndige, til hvem han har ment at kunne henvende sig om Oplysning uden at kunne tilbyde et rimeligt Vederlag.

Ved det opførte Beløbs Ansættelse til 350 Kr. er man gaaet ud fra, at sagkyndig Bistand vil blive benyttet i det kommende Finansaar i lignende Omfang som i det forløbne, og et gennemsnitlig Vederlag af 10 Kr. for hver Erklæring vil være et passende Honorar, samt at nogle Erklæringer ville kunne opnaas vederlagsfrit ved Henvendelse til Statsinstitutioner og deslige.

Til II. C. d. Beløbet, der i Finansaaret 1901—1902 var 1,600 Kr., er beregnet efter Gennemsnitstallet fra Regnskaberne for de 5 sidste Finansaar.

Til II. D. 1. Samme Beløb som for Finansaaret 1901—1902.

Til II. D. 2. Paa denne Konto har hidtil været opført et kalkulatorisk Beløb af 1,200 Kr. — Da Udgiften i de 5 Finansaar 1896—97 til 1900—01 imidlertid har udgjort henholdsvis 1,527 Kr. 55 Ø., 3,209 Kr. 35 Ø., 3,601 Kr. 50 Ø., 3,609 Kr. 25 Ø. og 3,189 Kr. 25 Ø., foreslaaes Beløbet forhøjet til 3,000 Kr.

Til II. D. 3—5. Samme Beløb som for Finansaaret 1901—1902.

Til II. E. og F. Ligeledes.

Til II. G. 1. a. og b. Ligeledes.

Forelagte Lovforslag m. m.